

Åskvädret

Det har åskat hela dagen runt omkring oss. Vi ligger för ankar i **Lakka på Paxos** i slutet av maj. Det är en underbar vik med kristallklart vatten och byn är mysig med trevliga tavernor. Vi ligger inte ensamma utan det är nog ett trettiotal andra båtar också. Bland dem har vi en större motorbåt med 70 meter ankarkätting ute.

Att det åskar är inte helt ovanligt under denna tid på året och vi har mycket riktigt blivit förvarnade på Navtexen som är en automatisk mottagare av väderrapporter och navigationsvarningar. **Thunderstorms** – det låter faktiskt bra mycket värre än det svenska åska. Det blixtrade och himlen var mörk, men allt verkade ligga ganska långt borta. Vi har varit med om det många gånger att åskan går runt och aldrig kommer fram till oss. Trots det var vi vakna ganska länge och betraktade skådespelet för det var riktigt vackert.

Så småningom verkade ovädret avlägsna sig och när det inte verkade som vi skulle bli drabbade gick vi till kojs. Vi hade dragit fast ankaret bra och båtarna runt omkring oss låg på betryggande avstånd. Landmärken var noterade och vi räknade med att natten skulle bli lugnare.

Men vid tvåtiden vaknade vi av att vinden ökat och man började signalera på en del båtar. På natten är det alltid mer dramatiskt än på dagen. Vi såg lanternor som rörde sig och folk uppe på båtarna. Främst var det hos besättningarna runt omkring den stora motorbåten som verkade mest igång. Vi själva låg bra och landmärkena stämde väl överens med kvällens observationer. Vi beslöt i alla fall att vi skulle vara uppe och bevaka händelserna.

Nu kom det inte bara blixtrar utan det mullrade kraftigt. Det blev ett ännu större skådespel och snart lystes himlen upp av ständiga blixtrar. Knallarna kom tätare och tätare och snart slog blixterna ner alldeles i närheten. Samtidigt började regnet. Det var inte bara regn, det var en öppen himmel och efter ett tag låg vattnet alldeles nerpiskat av allt regnande. På de andra båtarna verkade det som man kom till ro även om det fortfarande syntes lanternor på båtar som sökte ny ankarplats.

Vi stod i ruffluckan och betaktade naturens urladdning, men kände att det här skulle nog snart gå över och vi låg ju fint fast med ankaret. Efter ett par timmar drog ovädret bort och det var dags att koja in igen. Vi fick ligga en halv timme innan vinden började vira igen och det var dags att krypa upp igen.

Lakka är öppen mot nordost och det var därifrån som vinden nu kom. Den började bygga upp sjö inne i viken och vi märkte att Shanty som är vår Allegro 33:a började kryssa mot vågorna. Fortfarande var det dock ingen fara å färde. En motorbåt akter om oss slängde dock ordentligt och besättningen var ute på däck flera gånger för att kontrollera ankaret.

Äntligen morgon

Nu började det ljusna och vi kunde se att det säkert inte var bekvämt på motorbåten. Så småningom märkte vi att dom kom närmare oss och nu började jag faktiskt själv känna att ankaret kan inte hålla – vi draggas. Men det gjorde vi inte - det var besättningen på motorbåten som tog upp sitt ankare. Det sköttes från sittbrunnen så ingen människa var på däck. När vi var klara över att det var de som rörde sig mot oss och inte vi mot dem kändes det återigen lugnare.

Allteftersom tiden gick blev sjön kraftigare och kraftigare. Shanty red nu på vågorna och genom att hon kryssade så kom vi i lägen då vi låg tvärs vågorna. Trots att vi hade lina med tjock gummidämpare kopplad till ankarkättingen blev rycken alltmer hårda. Till slut startade vi motorn och försökte stötta genom att köra upp mot vinden. Det hjälpte visserligen men var jobbigt och så kunde vi inte hålla på länge.

Slutligen började det knaka i relingen för varje våg som träffade henne när hon låg tvärs sjöarna. Då var det dags att fatta beslut om åtgärder. Vi skulle försöka att ta oss längre in i hamnen som många andra gjort för att söka lite sjölä.

Sagt och gjort. Ankaret kom upp och vi sökte oss in bland de andra båtarna. Där var det trångt och de flesta låg och red med ganska långa ankarlinor ute. Det gjorde att varje båt krävde en rätt stor area. Shanty med sin långa köl vänder inte så där enkelt och det var mer än en besättning som rusade fram skräckslagna när vi var tvungna att gå ganska nära dem innan vi slog full back. Motorn är en Penta 2003 med hästkrafter så det räcker och då gäller det att utnyttja den till fullo om man inte skall driva iväg okontrollerat.

Ett försök gjordes att ankra om, men vi fick inget fäste så vi var tvungna att gå ut igen. Nu återstod ett komplicerat ankarförfarande med två ankare i olika riktningar och en tamp iland för att vi skulle kunna få någorlunda lä. Vi planerade det noga och gick runt varv efter varv land de uppankrade båtarna för att göra det riktigt. Inget misstag fick begås. Senare hörde vi av en besättning att dom trodde ”jag skulle ta ut Inger på en kryssning när det nu var lördag.”

Nej, vi vågade inte och det var nog ett klokt beslut! Vi gick ut ur viken för att söka oss till en hamn, som heter **Gaios** som ligger ca fem sjömil därifrån. Den borde ge oss bättre möjligheter till lä. Vi gick ut och det rullade rätt ordentligt. När vi sedan rundade udden för att gå in i den norra kanalen till Gaios var det som att komma till en annan värld. Klockan var tio på dagen. Vi var trötta och hungriga och Shanty kunde förtöjas vid kaj med akterankare och fören in. Vi hävdar att det är rätt för os även om de flesta andra förtöjer med aktern mot kaj. Just där vi låg fanns det en liten servering där man erbjöd English breakfast för 2000 drm. (50 SEK). Visst var det dyrt med grekiska mått mätt, men nu fanns det lust för lyx. Gissa om det smakade gott!

Vi var mycket imponerade av vårt Bruceankare som jag aldrig trodde skulle klara sådana påfrestningar. Tror inte vi rörde oss många meter trots att vi ankrat upp i en helt annan riktning. Troligen hade vi kunnat ligga kvar om vi ankrat från aktern. Det är ett sätt att få en Allegro att ligga still mot vågorna, men det är ju inte så enkelt att hantera med ankarspel i fören. Ett annat sätt hade varit att hissa ett stödsegel på ett av akterstagen. Vi skall undersöka det till nästa år.

De Joniska öarna

Detta var sommarens värsta oväder för vår räkning. Vi tillbringade tre månader i år nere bland de grekiska joniska öarna och hade i mycket behagliga seglingar och kontinuerligt vackert väder.

De joniska öarna består av några större öar och många mindre. Det är först **Korfu** i norr, som de flesta svenskar känner till som en semesterö. Sedan kommer **Paxos**, där vi hade vårt oväder. Söder om Paxos ligger **Levkas**, där vi tillbringade mycket tid. Levkas gör anspråk på att vara Homeros ö Ithaka. Hit går också charterresor med svenskar till en liten stad som heter Nidri.

Innanför Nidri ligger en stor och väl skyddad vik där man kan ankra och få skydd i alla väder. Den är en av anledningarna till att man trodde att Levkas var Homeros Ithaka. Här skulle han ha haft sin flotta för ankar. Men som alltid när man skall forska i det förflutna finns det många motstridiga teorier.

Innanför Levkas ligger också Onassis privata ö **Scorpio** med hamn, tennisbanor, helikopterlandningsplats och byggnader samt personal. Det finns alltid folk där som ser efter anläggningarna. Det är inte tillåtet att gå iland. Söder om Scorpio ligger en ö, som heter **Meganisi**. Den har många vackra ankringsvikar och några små samhällen.

Söder om Levkas finner vi ön som verkligen heter **Ithaka** med grannön **Keffalonia**. Framför allt tyckte vi om Ithaka dit vi seglade många gånger. Mellan Ithaka och Keffalonia ligger ett sund, där det kan blåsa kraftigt då bägge öarna är höga och sundet ganska smalt. Vi hade dock bara sköna seglingar genomsundet.

Slutligen har vi **Zakynthos**, som är den sydligaste av öarna. Den ligger straxt söder om infarten till Patras bukten som avslutas med Korinthkanalen. Den kanalen leder in till det Aegeiska havet med alla sina öar och med Aten alldeles på andra sidan av Korinthkanalen.

Våra seglingar begränsades i sommar till de joniska öarna. Vi låg också i hamnar och vikar på fastlandet. Under hela perioden på ca 3 månader hade vi egentligen inga direkta oväder förutom det som jag nämnde om i inledningen. Vi hade två dagar med regn och en natt. Under vintern regnar det mycket så man har mycket grönska på öarna i motsats till vad man finner i det Aegeiska havet.

Det finns ganska mycket seglare precis som vi. Många svenskar seglar här och dessutom engelsmän, holländare och tyskar. Dessutom finns det många charterbåtar som seglar i eskader en eller två veckor med en besättning som ofta består av engelsmän och holländare. Det finns också möjligheter att hyra en egen båt och vi träffade några svenska besättningar, som var där nere och seglade med hyrda båtar.

Vi firade midsommar tillsammans med 7 andra svenska båtar. Två av dem innehöll barn, så det blev både sill och snaps och små grodorna kring en midsommarstång gjord av en spinnackerbom.

Varför just de Joniska öarna?

Sammanfattningsvis tycker vi att seglingsvattnen här är närmast idealiska. Det är mycket varmt under juli och augusti. Vi hade själva upp till 41 grader nere i båten i slutet av juli. Under maj och juni samt september och oktober råder det bara svenskt högsommarväder. Vindarna är för det mesta något svaga, men de räcker väl till för att man skall kunna segla varje dag. På nätterna är det för det mesta lugnt. Vinden kommer framemot lunchtid och kulminerar på eftermiddagen. Det är en typisk sjöbris, som avtar när solen går ner.

Maten iland är kanske inte det man minns mest men visst äter man gott och framför allt mycket billigt. Det grekiska vinet och framför allt retsinan är betydligt bättre än vad vi upplevt tidigare. Billigt är det också. Vin kan man köpa i lös vikt och då får man ta med egen flaska. Vatten dricker vi uteslutande buteljerat i 1,5 liters plastflaskor. På Levkas finns det källvatten som man kan tappa upp själv och som håller hög klass. Inte någon gång har vi drabbats av magsjuka trots att vi inte varit speciellt försiktiga.

För alla er som funderar på en segelsemester i Medelhavet bör de Joniska öarna vara ett idealiskt ställe. Bland annat på Korfu och Levkas finns stora firmor, som hyr ut båtar. Två veckor ger möjlighet att segla mycket och ligga i olika hamnar eller vikar varje natt. Ofta kan man ligga ganska ensam, men det finns också ställen som svämmas över av charterbåtar. Dom kommer med en ledarbåt och följer vissa rutter. Men trots att de kan vara många har vi aldrig blivit störda av dem. På något sätt verkar det som man njuter av det lugna landskapet och det lugna livet och låter bli högljudda partyn.

Vi har inte beslutat än vad som skall ske nästa år. Vi har fortfarande mycket att upptäcka bland de Joniska öarna. Speciellt vill vi se mer av landet bortom kusten. Vi har gjort några svettiga cykelturer upp över bergen och det ger alltid mängder av nya intryck. Man kommer till byar, där livet levs utan att man tar speciell notis om turisterna. Affärerna och dom små kaféerna har bara greker som sina kunder. Där kan man träffa på de verkliga idyllerna som man kommer ihåg länge.

Sedan är öarna, precis som överallt i Grekland fulla av historiska minnesmärken, men framför allt är det dagliga livet som fascinerar oss. I kyrkorna upplever man en lättsam religiositet långt från våra ganska stela ritualer. Det religiösa livet verkar mycket enklare och omfattar så mycket fler människor.

Familjebanden verkar mycket starka och det är kanske de, som gör att man inte behöver låsa sin båt. Man tillåter ingen att skita ner sig genom att stjäla från andra. Man kan lämna båten och tryggt komma tillbaka utan att sakna något.

En betecknande historia som visar ärligheten och tron på andra människors ärlighet upplevde jag när Inger åkt hem. Jag kom till en restaurang och skulle betala. Min sedel var för stor och dom kunde inte växla. Då fick jag kvittot för att komma ihåg beloppet med uppmaningen ”kom tillbaka i morgon och betala.” Naturligtvis kom jag tillbaka dagen därpå och åt mat då också. Så här är det säkert inte överallt och framför allt inte i till exempel Aten, men det gör att man trivs när man upplever det.

Har ni inget annat för er en sommar så hyr en båt och segla runt där nere ett par veckor.

Tycker Staffan och Inger.